# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **L. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/2, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2014, č. j. MV-161272-5/VS-2013, vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 22 A 53/2014, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudkyni Krajského soudu v Brně, JUDr. Evě Lukotkové,

**t a k t o :**

Námitka podjatosti **s e o d m í t á .**

**O d ů v o d n ě n í :**

[1] Dne 26. 2. 2016 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání žalobkyně ze dne 25. 2. 2016 nazvané „Námitka pochybnosti o nepodjatosti samosoudkyně JUDr. Evy Lukotkové dle § 8 zákona odst. (1) č. 150/2002 Sb., soudní řád správní“. Žalobkyně v tomto podání podrobně argumentuje proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 1. 2016, sp. zn. 22 A 53/2014. Má za to, že je uvedený rozsudek nezákonný, nepřezkoumatelný, a v rozporu se zjištěným skutkovým stavem, z čehož dovozuje, že je JUDr. Eva Lukotková vůči ní „úmyslně podjatá“ a zmíněný rozsudek je tak „úmyslně podjatým jednáním“.

[2] Na závěr svého podání uvádí, že „*je objektivně prokázána úmyslná podjatost „KS Brno - JUDr. E. Lukotkové“ ve věci „Správní žaloby z 29. 5. 2014“, a že tedy na jejím základě dojde k vyloučení samosoudkyně JUDr. Evy Lukotkové z projednávání ve věci samé, její rozhodnutí tak bude zrušeno a dojde k novému rozhodnutí, které bude reflektovat všechny relevantní nové skutečnosti a důkazy žalobkyní předloženými ve „Správní žaloby z 29. 5. 2014“.*“

[3] Na základě obsahu podání žalobkyně ze dne 25. 2. 2016 získal Nejvyšší správní soud pochybnosti, zda se jedná o námitku podjatosti ve smyslu § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nebo o kasační stížnost ve smyslu § 102 a násl. s. ř. s.

[4] Proto soud vyzval usnesením ze dne 2. 3. 2016, č. j. Nao 50/2016 – 16, žalobkyni, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení sdělila, zda její podání ze dne 25. 2. 2016 má soud považovat za námitku podjatosti ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s. nebo za kasační stížnost ve smyslu § 102 a násl. s. ř. s. Soud žalobkyni rovněž poučil, že pokud nebude na výzvu reagovat, bude považovat podání ze dne 25. 2. 2016 za námitku podjatosti podle § 8

odst. 5 s. ř. s., směřující proti JUDr. Evě Lukotkové, soudkyni Krajského soudu v Brně. Uvedené usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 4. 3. 2016 vložením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky.

[5] Žalobkyně na výzvu ve stanovené lhůtě ani později nijak nereagovala.

[6] Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Uvedený princip je vyjádřen tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon. Postup, kterým je věc odnímána takto určenému příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je proto nutné chápat jako postup zcela výjimečný, logicky vázaný také na skutečnost, že takový soudce, jehož podjatost účastník řízení namítá, má v dané věci ještě činit nějaké procesní úkony a rozhodovat o věci samé. Podmínkou řízení o námitce podjatosti je proto současná existence probíhajícího řízení, v jehož rámci je námitka podjatosti podána. Jedná-li se proto o věc pravomocně skončenou, kde již nepřichází v úvahu, že by soudce mohl ve věci jednat a rozhodovat, není důvod rozhodovat ani o námitce jeho podjatosti. Nedostatek uvedené podmínky má za následek odmítnutí námitky podjatosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2004, č. j. Nao 23/2004 - 55, ze dne 15. 11. 2012, č. j. Nao 76/2012 - 90, ze dne 29. 11. 2012, č. j. Nad 61/2012 - 10, a ze dne 23. 6. 2015, č. j. Nao 179/2015 – 36, všechna dostupná na www.nssoud.cz).

[8] Nejvyšší správní soud ze spisu Krajského soudu v Brně ověřil, že řízení vedené pod sp. zn. 22 A 53/2014 bylo pravomocně skončeno dne 18. 2. 2016, kdy byl žalobkyni doručen rozsudek ze dne 28. 1. 2016, č. j. 22 A 53/2014 – 68 (žalovanému byl tento rozsudek doručen dne 16. 2. 2016). Tímto rozsudkem byla podaná žaloba zamítnuta a bylo rozhodnuto o nákladech řízení.

[9] Za této situace Nejvyšší správní soud uzavírá, že pro rozhodování o podjatosti soudkyně JUDr. Evy Lukotkové není splněna podmínka řízení spočívající v existenci neskončeného řízení před Krajským soudem v Brně. Tento nedostatek je neodstranitelný a Nejvyšší správní soud proto námitku podjatosti podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu

pokračování